

the global voice of
the legal profession®

شیوه نامه
کانون بین المللی وکلای دادگستری
در خصوص نمایندگی
طرف های داورى
در داورى بین المللى

مصوّب شورای کانون بین المللی وکلای
طی قطعنامه مورخ
۲۵ مه ۲۰۱۳

کانون بین المللی وکلای دادگستری
صدای جهانی حرفه وکالت

A Note on Translations

This document was originally prepared in English by a working group of the International Bar Association and was adopted by IBA Council Resolution.

In the event of any inconsistency between the English language versions and the translations into any other language, the English language version shall prevail.

Translated by: Koorosh Ameli of Ameli International Arbitration, The Hague, The Netherlands and Niuscha Bassiri of Hanotiau & Van Den Berg, Brussels, Belgium.

Reviewed by: Aarta Alkarimi of Chrysalis, New York, United States of America.

شیوه نامه
کانون بین المللی وکلای دادگستری
در خصوص نمایندگی
طرف های داورى
در داورى بین المللى

مصوّب شورای کانون بین المللی وکلای
طی قطعنامه مورخ
۲۵ مه ۲۰۱۳

کانون بین المللی وکلای دادگستری
صدای جهانی حرفه وکالت

كانون بين المللى وكلاى دادگستري
خيابان برايڊ شماره 10 طبقه چهارم
كد EC4A4AD لندن انگلستان

International Bar Association
4th Floor, 10 St Bride Street
London EC4A 4AD
United Kingdom
Tel: +44 (0) 20 7842 0090
Fax: +44 (0) 20 7842 0001
www.ibanet.org

شاپك: ۰۹۷۸-۰-۹۴۸۷۱۱-۵-۲۷

كلية حقوق محفوظ است
كانون بين المللى وكلاى دادگستري ۲۰۱۳

نسخه بردارى يا استفاده از هر بخشى از مطالب تحت حفاظت اين كپى رايته، به هر شكل يا به هر وسيله، چه به صورت الكترونيكى يا مكانيكى، از جمله عكسبردارى، ضبط، يا هر گونه سيستم ذخيره و بازيايى اطلاعات، بدون اجازه كتبهى صاحب كپى رايته، ممنوع است.

فهرست مطالب

۴	اعضای گروه مسئول
۶	در خصوص کمیته داورى كانون بين المللى وکلای دادگستری
۷	شیوه نامه
۷	پیشگفتار
۹	تعاریف
۱۰	کاربرد شیوه نامه
۱۲	نماینده طرف داورى
۱۳	تماس با داوران
۱۵	ارائه لوایح به دیوان داورى
۱۷	تبادل اطلاعات و افشای واقعات ذیربط
۱۹	شهود و کارشناسان
۲۲	اتخاذ تدابیر لازم در قبال سوء رفتار

کانون بین المللی وکلای دادگستری
صدای جهانی حرفه وکالت

اعضای گروه مسئول تنظیم شیوہ نامہ

آلکسیس مورہ
رئیس مشترک، کمیٹہ داوری کانون
کاستالڈی مورہ و شرکا
پاریس، فرانسه

ادواردو زولتا
رئیس مشترک، کمیٹہ داوری کانون
گومز-پینزون زولتا
بگووتا، کلمبیا

جولی بدار
رئیس، ہیئت اجرایی
سکادن، آرپز، سلیت، میگر اند فلام ال ال پی
نیویورک، ایالات متحدہ

فونکہ آدہ کویا
آئلکس
فالومو ایکویبی
لاگوس، نیجریہ

خوزہ ماریا آلونسو
بیکر اند مکنزی
مادرید، اسپانیا

سایروس بنسون
گیبسون، دان اند کراچر ال ال پی
لندن، انگلستان

لوئیس دیگوس
کی اند ال گیتز ال ال پی
پاریس، فرانسه

پاول فریدلند
وایت اند کیس ال ال پی
نیویورک، ایالات متحدہ

مارک فریدمن
رئیس مشترک، کمیٹہ داوری کانون، ۲۰۱۱ تا ۲۰۱۲
دیہ وویز اند پلیمپتون ال ال پی
نیویورک، ایالات متحدہ

جودیت گیل کیو سی
رئیس مشترک، کمیٹہ داوری کانون، ۲۰۱۰ تا ۲۰۱۱
آلن اند اووری ال ال پی
لندن، انگلستان

کریستوفر لائو
مکسول چمبرز

سنگاپور

لورن لوی
لوی کافمن-کهلر
ژنو، سویس

تورستن لورچر
سی ام اس هاشه زیگلہ
کلن، آلمان

فرناندو مانتیلا-سرانو
شرمن اند استرلینگ ال ال پی
پاریس، فرانسه

یوشیمی اوهارا
ناگاشیما او هنو اند تسونماتسو
توکیو، ژاپن

ویلیام پارک
دانشکده حقوق دانشگاه بوستون
بوستون، ماساچوست، ایالات متحده

کنت رایزنفلد
پاتون باکز ال ال پی
واشنگتن، دی سی، ایالات متحده

کاترین راجرز
دانشکده حقوق دیکینسون، دانشگاه ایالتی پنسیلوانیا
یونیورسیتی پارک، پنسیلوانیا، ایالات متحده

آرمان سروریان
دانشکده حقوق دانشگاه ساری
گیلفورد، انگلستان

آن - ورونیک شلیفر
شلنبرگ ویتمر
ژنو، سویس

مارگاریت استیونز
کینگ اند سپالدینگ ال ال پی
واشنگتن، دی سی، ایالات متحده

کلوز فون ووبسر
رئیس مشترک کمیته داورى کانون ۲۰۰۵ تا ۲۰۰۶
فون ووبسر ای سیرا، اس سی
مکزیکو دی اف، مکزیک

آلوین یئو
ونگ پارتنرشپ ال ال پی
سنگاپور

در خصوص کمیته داوری کانون بین المللی وکلای دادگستری

کمیته داوری، که به عنوان یک کمیته بخش حرفه وکالت کانون بین المللی وکلای (کانون) تأسیس شده، و فعالیتش متمرکز بر قوانین، عرف و رویه های مربوط به داوری در اختلافات فراملی است، در حال حاضر دارای بیش از ۲۶۰۰ عضو از میان ۱۱۵ کشور است و تعداد اعضای آن پیوسته رو به افزایش است.

این کمیته می کوشد از طریق نشریات و کنفرانس های خود اطلاعات راجع به داوری بین المللی را در اختیار دیگران قرار داده، استفاده از آن اطلاعات را تبلیغ و اثربخشی آن را بهبود بخشد.

این کمیته چندین مجموعه از قواعد و شیوه نامه ها، به شرح زیر، منتشر کرده است، که به صورت گسترده در جامعه داوری، به عنوان بهترین رویه های داوری مورد استقبال واقع شده است: 'قواعد کانون در خصوص تحصیل ادله در داوری بین المللی'، که در سال ۲۰۱۰ مورد بازنگری واقع شد، 'شیوه نامه کانون در خصوص تعارض منافع در داوری بین المللی'، که در حال حاضر در حال بازنگری است، و 'شیوه نامه راجع به چگونگی تنظیم موافقت نامه داوری'. این کمیته همچنین هر سال دو بار خبرنامه ای منتشر می کند و کنفرانس ها و سمینارها و دوره های آموزشی در سراسر جهان ترتیب می دهد.

کمیته داوری کانون، کمیته های فرعی ثابتی در اختیار دارد و در صورت لزوم، گروه های مسئولی برای بررسی موضوعات مشخص تعیین می کند.

در زمان انتشار شیوه نامه حاضر، این کمیته، علاوه بر گروه مسئول در خصوص طرز رفتار وکلای مدافع، سه کمیته فرعی دارد که عبارت اند از: 'کمیته فرعی داوری در معاهدات سرمایه گذاری'، 'کمیته فرعی تعارض منافع' و 'کمیته فرعی حقوقدانان جوان دست اندر کار داوری'.

شیوه نامه

پیشگفتار

کمیته داورى کانون در سال ۲۰۰۸ گروه مسئول در خصوص طرز رفتار وکلای مدافع در داورى بین المللى ('گروه مسئول') را تشکیل داد.

مأموریت گروه مسئول، تمرکز بر موضوعات مربوط به طرز رفتار وکلای مدافع و نمایندگان طرف های داورى در داورى بین المللى بود که تابع قواعد و هنجار های متفاوت و بالقوه متعارض بوده یا متأثر از آن ها می باشند. گروه مسئول، به عنوان یک بررسی اولیه عهده دار تعیین این موضوع شد که آیا این گونه هنجار ها و رویه های متفاوت بر اصل اساسی انصاف و سلامت رسیدگی های داورى بین المللى خدشه وارد می کنند یا خیر، و آیا شیوه نامه های بین المللى در خصوص نمایندگی کردن طرف های داورى در داورى بین المللى ممکن است به طرف های داورى و وکلای مدافع و داوران یاری کند یا خیر. در سال ۲۰۱۰، هیئت مسئول تنظیم شیوه نامه به یک نظرخواهی ('نظرخواهی') مبادرت ورزید تا این موضوعات را مورد ارزیابی قرار دهد. پاسخ دهندگان به این نظرخواهی حمایت خود را از تدوین یک شیوه نامه بین المللى در خصوص نمایندگی طرف های داورى ابراز داشتند.

گروه مسئول در خصوص رفتار وکلای مدافع در اکتبر ۲۰۱۲ پیش نویس شیوه نامه ای را به مسئولان کمیته داورى پیشنهاد کرد. سپس، کمیته پیش نویس شیوه نامه را مورد بررسی قرار داد و آن را با دست اندر کاران مجرب در داورى، داوران و نهادهای داورى در میان گذاشت، و بدنبال آن، پیش نویس شیوه نامه، برای بررسی در اختیار کلیه اعضای کمیته داورى کانون قرار گرفت.

بر خلاف حوزه های قضایی داخلی، که در آن وکلای مدافع با مجموعه واحدی از قواعد ناظر بر رفتار حرفه ای آشنا بوده و باید از آن تبعیت کنند، نمایندگان طرف های داورى در داورى بین المللى ممکن است تابع و مشمول مجموعه های متفاوت و احتمالاً متعارضی از قواعد و هنجار های داخلی باشند. مجموعه گوناگون قواعد و هنجار های قابل اعمال در نمایندگی طرف های داورى در داورى بین المللى می تواند قواعد و هنجار های حوزه قضایی نماینده طرف داورى، مقر داورى و محلی را که عملاً جلسات استماع در آن برگزار می شوند شامل گردد. نظرخواهی به عمل آمده، درجه بالایی از عدم قطعیت در میان پاسخ دهندگان در این خصوص که چه قواعدی حاکم بر نمایندگی کردن طرف های داورى در داورى بین المللى است را آشکار ساخت. احتمال بالقوه سردرگمی هنگامی می تواند تشدید شود که وکلای مدافعی که مشترکاً در یک دفتر حقوقی یا از طریق یک رابطه

وکالت مشترک کار می کنند، خودشان به اشتغال به وکالت در حوزه های قضایی مختلف که دارای قواعد و هنجارهای متعارض هستند، پذیرفته شده باشند.

علاوه بر احتمال بالقوه عدم قطعیت، قواعد و هنجارهایی که برای دادرسی های قضایی داخلی وضع شده اند، ممکن است ناسازگار با رسیدگی های داورى بین المللی باشند. در واقع، عرف ها و رویه های مشخصی در داورى های بین المللی برای همساز کردن تفاوت های حقوقی و فرهنگی بین افراد در گیر، و ماهیت پیچیده و چند ملیتی وضع شده اند. برعکس، قواعد و هنجارهای ناظر بر رفتار حرفه ای داخلی، برای اعمال بر فرهنگ های حقوقی مشخص که با رویه های قضایی داخلی سازگاراند، به وجود آمده اند.

شیوه نامه کانون در خصوص نمایندگی طرف های داورى در داورى بین المللی ('شیوه نامه') ملهم از این اصل است که نمایندگان طرف های داورى باید با صداقت و شرافت عمل کنند و نباید خود را در گیر فعالیت هایی نمایند که منظور از آن ها ایجاد تاخیر یا هزینه غیر ضروری باشد، از جمله تاکتیک هایی که هدفشان کارشکنی در جریان داورى است.

در مورد اصول بین المللی ناظر بر نحوه رفتار در حرفه وکالت، مصوب ۲۸ مه ۲۰۱۱ کانون، منظور این نیست که شیوه نامه جایگزین قوانین آمره ذیربط، قواعد حرفه ای یا انضباطی یا قواعد داورى مورد توافق گردد، که ممکن است مرتبط با، یا قابل اعمال بر موضوعات راجع به نمایندگی طرف های داورى باشند. همچنین شیوه نامه حاضر در پی آن نیست که اختیاراتی به دیوان های داورى اعطا کند که مختص کانون های وکلا یا سایر دستگاه های تخصصی است.

به کار بردن اصطلاح 'شیوه نامه' به جای 'قواعد'، برای تاکید بر ماهیت قراردادی آن است. از این رو، طرف های داورى می توانند با توافق یکدیگر، کل شیوه نامه یا بخشی از آن را اتخاذ کنند. دیوان های داورى در صورتی که تشخیص دهند اختیار این کار را دارند، می توانند، به صلاحدید خود، شیوه نامه را با رعایت هر گونه قواعد آمره ذیربط، اعمال نمایند.

منظور شیوه نامه حاضر این نیست که قابلیت انعطاف نهفته در ذات داورى بین المللی را که یکی از امتیاز های برجسته آن است، محدود کند، بلکه طرف های داورى و دیوان های داورى می توانند شیوه نامه را با اوضاع و احوال خاص هر داورى تطبیق دهند.

تعاریف

در شیوه نامه کانون در خصوص نمایندگی کردن طرف های داوری در داوری بین المللی:

'دیوان داوری' یا 'دیوان'، به معنی یک داور منفرد یا هیئتی از داوران در داوری مربوطه است؛

'داور' به معنی هر داور حاضر در داوری است؛

'مدرک'، به معنی هر گونه نوشته، ارتباط [کتبی یا شفاهی]، تصویر، نقشه، برنامه یا داده، چه به صورت ضبط شده، یا مندرج بر کاغذ یا به صورت الکترونیکی، شنیداری، دیداری، یا هر وسیله دیگر است.

'کانون وکلای داخلی' یا 'کانون وکلا'، به معنی مرجع یا مراجع ملی یا محلی مسئول انتظام نحوه رفتار حرفه ای وکلا است؛

'ادله'، به معنی ادله کتبی مستند و کتبی و شهادت شفاهی است؛

'ارتباطات یک جانبه'، به معنی ارتباطات کتبی یا شفاهی بین یک نماینده طرف داوری با یک داور موجود یا احتمالی، بدون حضور یا آگاهی طرف یا طرفهای دیگر است؛

'کارشناس'، به معنی شخص یا سازمانی است که به منظور ارائه تجزیه و تحلیل یا نظر کارشناسی در خصوص موضوعاتی مشخص که یک طرف داوری یا دیوان داوری تعیین می کند، در دیوان داوری حضور می یابد؛

'گزارش کارشناس'، به معنی اظهارات کتبی یک کارشناس است؛

'شیوه نامه'، به معنی شیوه نامه حاضر کانون در خصوص نمایندگی کردن طرف های داوری در داوری بین المللی است، که می تواند گاه بگاه مورد بازنگری یا اصلاح واقع شود؛

'آگاهانه' یا 'عالمأ'، به معنی داشتن آگاهی واقعی از واقعیت مورد بحث است؛

'سوء رفتار'، به معنی تخلف از شیوه نامه حاضر یا هر رفتار دیگری است که دیوان داوری آن را خلاف وظایف نماینده طرف داوری تشخیص دهد؛

'طرف'، به معنی یک طرف دعوا در داوری است؛

'داور منصوب یک طرف دعوا'، به معنی داوری است که از سوی یک یا چند طرف دعوا نامزد یا منصوب شده است؛

'نماینده طرف دعوا' یا 'نماینده'، به معنی هر شخصی، از جمله کارمند یک طرف دعواست، که از جانب طرف دعوا در داوری حضور می یابد و از جانب آن طرف، در غیر سمت شاهد یا کارشناس، در دیوان داوری لایحه، استدلال یا توضیحات ارائه می دهد، اعم از این که از لحاظ حقوقی واجد شرایط باشد یا نباشد، یا در کانون وکلای داخلی پذیرفته شده یا نشده باشد؛

'سرداور' یا 'رئیس داوری'، به معنی داور منفرد یا رئیس دیوان داوری است؛

'درخواست تحصیل مدرک'، به معنی درخواست کتبی یک طرف داوری از طرف دیگر برای تحصیل مدارک است؛

'شاهد'، به معنی شخصی است که برای ارائه شهادت در باره واقعیت در دیوان داوری حضور می یابد؛

'شهادت نامه'، به معنی اظهاریه کتبی حاوی متن شهادت توسط یک شاهد است.

کاربرد شیوه نامه

1. شیوه نامه حاضر در موارد و تا جایی اعمال خواهد شد که طرف های داوری راجع به آن موافقت کرده، یا دیوان داوری، پس از مشورت با طرف های دعوا، بخواهد پس از آن که تشخیص دهد که اختیار تصمیم گیری در موضوعات راجع به نمایندگی کردن طرف دعوا را دارد، برای حصول اطمینان از سلامت و منصفانه بودن جریان داوری، بدان اتکا نماید.

2. در صورت بروز هر گونه اختلاف در مورد معنای شیوه نامه حاضر، دیوان داوری باید بر وفق هدف کلی آن، و به نحوی که برای آن داوری خاص مناسب باشد، آن را تفسیر و تعبیر نماید.

3. منظور شیوه نامه حاضر این نیست که به نحوی جایگزین قوانین آمره قابل اعمال، مقررات حرفه ای یا انضباطی، یا قواعد داوری مورد توافق در موضوعات ناظر بر نمایندگی کردن یک طرف دعوا بشود. همچنین منظور شیوه نامه این نیست که بخواهد از موافقت نامه داوری عدول کند یا بر وظیفه اولیه یک طرف دعوا در رعایت وفاداری نسبت به طرفی که وی نمایندگی اش را برعهده دارد، یا بر تعهد

مهم یک طرف داورى در ارائه مطالب يا مواضع آن طرف نسبت به ديوان داورى، خدشه وارد سازد.

توضیحات در باره بندهای ۱-۳ شیوه نامه

همچنان که در پیشگفتار شرح داده شد، طرف های داورى و ديوان داورى می توانند از شیوه نامه حاضر در موضوعات راجع به نمایندگی کردن طرف های داورى، به ویژه به منظور پرداختن به مواردی که هنجارها و انتظارات متفاوت می تواند سلامت و منصفانه بودن جریان داورى را مورد تهدید قرار دهد، بهره جویند.

به موجب شیوه نامه حاضر، ديوان های داورى در رسیدگی به این گونه موضوعات، و با رعایت قوانین آمره ذیربط، نیازی ندارند که برای انتخاب از میان مقررات ملی یا داخلی ناظر بر رفتار حرفه ای، خود را به بررسی قواعد انتخاب قانون حقوق بین الملل خصوصی محدود کنند. در عوض، منظور شیوه نامه حاضر ارائه رهیافتی است که ماهیت چند وجهی رسیدگی های داورى بین المللی را در نظر گیرد.

شیوه نامه حاضر در موارد و تا جایی کاربرد دارد، که طرف های داورى موافقت کرده باشند. طرف های داورى می توانند این شیوه نامه را، کلاً یا بعضاً، در موافقت نامه داورى یا در هر زمان دیگری پس از آن، ملاک عمل قرار دهند.

ديوان داورى همچنین می تواند، پس از تعیین اختیارات خود در تصمیم گیری راجع به موضوعات راجع به نمایندگی طرف های داورى، این شیوه نامه را به منظور حصول اطمینان از سلامت و منصفانه بودن رسیدگی های داورى، مورد استفاده قرار دهد، یا از آن الهام بگیرد. ديوان داورى باید پیش از تعیین اختیارات خود، به طرفین فرصت دهد که نظرات خود را ابراز نمایند.

شیوه نامه حاضر بیان نمی دارد که آیا ديوان های داورى اختیار دارند، در غیاب توافقی بین طرف های داورى، راجع به موضوعات راجع به نمایندگی طرف های داورى و اعمال شیوه نامه، تصمیم بگیرند یا خیر. شیوه نامه حاضر وجود چنین اختیاری را نه به رسمیت می شناسد و نه آن را مستثنی می کند. این امر بر عهده ديوان باقی می ماند که تعیین کند آیا اختیار تصمیم گیری در خصوص موضوعات راجع به نمایندگی طرف های داورى و اعمال شیوه نامه حاضر را دارد یا خیر.

نماینده یک طرف داورى، که در محدوده اختیارات اعطا شده به خود عمل می کند، از جانب طرفی که وی نمایندگی اش را بر عهده دارد، اقدام می کند. نتیجه حاصله این است

که تعهد یا وظیفه ای که بر عهده نماینده طرف دعوا است، همان تعهد و وظیفه خود طرف دعواست که در نهایت باید پی آمدهای سوء رفتار نماینده خود را بر عهده گیرد.

نمایندگی طرف های داورى

4. نمایندگان طرف های داورى باید در نخستین فرصت، خود را به طرف یا طرف های دیگر داورى و دیوان داورى معرفی کنند. در صورت هر گونه تغییر در نمایندگی مزبور، طرف داورى باید بی درنگ مراتب را به اطلاع دیوان داورى و طرف یا طرف های دیگر برساند.

5. به مجرد تشکیل دیوان داورى، در صورت وجود رابطه بین یک شخص با یکی از داوران، که ایجاد تعارض منافع نماید، آن شخص نمی تواند نمایندگی طرف دعوا را در داورى بپذیرد، مگر آن که پس از آشکار کردن صحیح واقعیات، هیچ یک از طرف های داورى نسبت به آن اعتراضی نداشته باشد.

6. در صورت تخلف از بند 5 شیوه نامه، دیوان داورى می تواند تدابیر لازم برای حفظ سلامت رسیدگی ها، از جمله حذف نماینده جدید طرف دعوا از شرکت در کلیه یا برخی از رسیدگی های داورى را، اتخاذ نماید.

توضیحات در باره بند های ۴-۶ شیوه نامه

تغییر در نمایندگی طرف دعوا در جریان داورى می تواند، به دلیل وجود تعارض منافع بین نماینده جدیداً منصوب شده یک طرف دعوا و یک یا چند تن از داوران، سلامت رسیدگی ها را مورد تهدید قرار دهد. در چنین موردی، دیوان داورى می تواند، در صورتی که اوضاع و احوال ناگزیر اقتضا کند، و چنانچه دیوان داورى تشخیص دهد که اختیارات لازم را دارد، حذف نماینده جدید طرف دعوا را از شرکت در کلیه یا برخی از رسیدگی ها، مورد بررسی قرار دهد. در ارزیابی این که آیا چنین تعارض منافعى وجود دارد یا خیر، دیوان داورى می تواند به شیوه نامه کانون در خصوص تعارض منافع در داورى بین المللی استناد کند.

نکته مهم این است که دیوان داورى پیش از توسل به چنین اقدامی، به طرف های داورى فرصت دهد که نظرات خود را درباره وجود تعارض منافع، دامنه اختیارات دیوان برای اقدام در رابطه با آن تعارض منافع، و پی آمدهای اقدامی را که دیوان نظر دارد انجام دهد، ابراز نمایند.

تماس با داوران

7. مگر در صورت توافق طرف های داوری، و با رعایت استثنائات زیر، نماینده طرف دعوا نباید مبادرت به تماس یک جانبه با یک داور درباره داوری نماید.

8. داشتن تماس یک جانبه یک نماینده طرف داوری با داور در موارد زیر نادرست نیست:

(الف) نماینده طرف داوری می تواند به منظور تشخیص تخصص، تجربه، توانایی، آمادگی، تمایل و وجود تعارض منافع احتمالی با داور احتمالی منصوب طرف دعوا تماس بگیرد.

(ب) نماینده طرف داوری می تواند به منظور انتخاب سرداور، با داور احتمالی یا داور نامزد و منصوب شده طرف دعوا تماس بگیرد.

(پ) نماینده طرف داوری می تواند به منظور تشخیص تخصص، تجربه، توانایی، آمادگی، تمایل و وجود تعارض منافع احتمالی، با سرداور احتمالی تماس بگیرد، به شرط این که طرفین موافقت داشته باشند که چنین تماسی مجاز است.

(ت) اگر چه تماس گرفتن با داور احتمالی نامزد طرف دعوا یا سرداور احتمالی، می تواند شامل ارائه یک شرح کلی از موضوع دعوا باشد، نماینده طرف داوری نباید نظرات آن داور احتمالی، نامزد طرف داوری یا سرداور احتمالی را در خصوص ماهیت اختلاف جويا شود.

توضیحات در باره بندهای ۷-۸ شیوه نامه

بندهای ۷-۸ شیوه نامه به تماس های بین نماینده طرف داوری و داور موجود یا داور احتمالی می پردازد.

شیوه نامه می کوشد بهترین رویه های بین المللی را بازتاب دهد، و بدین منظور، ممکن است از رویه های احتمالاً متفاوت داوری داخلی که جنبه تحدیدی بیشتری دارند، یا برعکس، تماس های یکجانبه گسترده تری را اجازه می دهند، عدول کند.

تماس های یک جانبه، که در شیوه نامه حاضر تعریف شده، تنها در اوضاع و احوال تعریف شده می تواند رخ دهد، و در غیر این صورت، نماینده طرف دعوا باید از هرگونه تماسی از این نوع اجتناب کند. شیوه نامه حاضر در پی آن نیست که آغاز یا پایان دوره ذیربط را تعریف کند. هر گونه تماسی که در چارچوب یا در رابطه با تشکیل دیوان دآوری صورت گیرد، مورد نظر است.

تماس های یک جانبه با یک داور احتمالی (نامزد دآوری یک طرف دعوا یا سر داور) باید به ارائه شرحی کلی از اختلاف و دریافت اطلاعات در باره مناسب بودن داور احتمالی، که در زیر به تفصیل شرح داده می شود، محدود گردد. نماینده طرف دآوری نباید با استفاده از این فرصت، نظرات داور احتمالی را در باره ماهیت اختلاف جویا شود.

در تماس هایی که پیش از نصب داور، به منظور ارزیابی داور احتمالی از نظر تخصص، تجربه، توانایی، آمادگی، تمایل و وجود تعارض منافع احتمالی صورت می گیرد، موضوعات بحث زیر بلا اشکال است: (الف) آثار منتشره داور احتمالی، از جمله کتاب ها، مقاله های ارائه شده در کنفرانس های علمی؛ (ب) هر گونه فعالیت داور احتمالی و دفتر یا سازمان حقوقی که وی در آن فعالیت دارد و ممکن است شک و تردید موجه در خصوص استقلال یا بی طرفی داور احتمالی به وجود آورد؛ (پ) شرحی از ماهیت کلی اختلاف؛ (ت) شرایط موافقت نامه دآوری، و به ویژه هر گونه توافقی در باره مقر، زبان، قانون و قواعد قابل اعمال دآوری؛ (ث) هویت طرف های دآوری و نمایندگانشان، شهود، کارشناسان و طرف های ذینفع؛ و (ج) برنامه زمانی پیش بینی شده و اداره کلی رسیدگی ها.

ارسال تقاضا به دیوان دآوری، بدون حضور یا آگاهی طرف یا طرف های مقابل، در پاره ای اوضاع و احوال جایز است، مشروط بر این که طرف ها در آن باره موافقت کرده باشند، یا قانون حاکم اجازه آن را بدهد. چنین موردی، به ویژه در ارتباط با قرارهای موقت پیش می آید.

و بالاخره، نماینده طرف دآوری می تواند، در صورتی که طرف یا طرف های دیگر در جلسه استماع یا رسیدگی حضور نیابند، با دیوان دآوری تماس بگیرد.

ارائه لوایح به دیوان دآوری

9. نماینده طرف دآوری نباید آگاهانه هیچ لایحه ای حاوی مطالب کذب به دیوان دآوری ارائه دهد.

10. در صورتی که نماینده طرف داورى واقف شود که قبلاً لایحه ای حاوی مطالب کذب به دیوان تقدیم کرده، باید با رعایت ملاحظات متقابل از نظر محرمانه بودن و ممنوع افشا بودن مطلب، بی درنگ آن لایحه را اصلاح کند.

11. نماینده طرف دعوا نباید ادله شاهد یا شهادت کارشناسی ای ارائه کند که خود به کذب آن واقف است. در صورتی که شاهد یا کارشناس بخواهد ادله ای ارائه دهد، یا عملاً ادله ای ارائه کند، که نماینده طرف دعوا بداند یا بعداً متوجه شود که کذب است، آن نماینده باید بی درنگ ضرورت اتخاذ تدابیر لازم در قبال سوء رفتار و عواقب قصور در اتخاذ آن تدابیر را به طرف دعوایی که وی نمایندگی او را بر عهده دارد، اطلاع دهد. بسته به اوضاع و احوال، و با رعایت ملاحظات متقابل از نظر محرمانه بودن و ممنوع افشا بودن مطلب، نماینده طرف دعوا باید بی درنگ تدابیر لازم را اتخاذ کند، که می تواند شامل یک یا چند مورد از اقدامات زیر باشد:

(الف) از شاهد یا کارشناس بخواهد که صادقانه شهادت دهد؛

(ب) اقدامات منطقی برای بازداشتن شاهد یا کارشناس از ارائه ادله کذب به عمل آورد؛

(پ) از شاهد یا کارشناس بخواهد که ادله کذب را اصلاح کند یا مسترد نماید؛

(ت) ادله کذب را اصلاح یا مسترد نماید؛

(ث) در صورتی که اوضاع و احوال ایجاب کند، از نمایندگی طرف داورى کناره گیری نماید.

توضیحات در باره بند های ۹-۱۱ شیوه نامه

بند های ۹-۱۱ شیوه نامه به مسئولیت نماینده طرف داورى هنگام تسلیم و ارائه مدارک و ادله به دیوان داورى مربوط می شود. از این اصل گاهی به عنوان وظیفه رعایت صراحت یا صداقت در برابر دیوان داورى نام برده می شود.

شیوه نامه حاضر دو جنبه از مسئولیت نماینده طرف داورى را مشخص می کند: اولی به ارائه لوایح موضوعی توسط نماینده طرف داورى (بندهای ۹ و ۱۰ شیوه نامه) مربوط می شود، و دومی در ارتباط با شهادت ارائه شده توسط شاهد یا کارشناس است (بند ۱۱ شیوه نامه).

در خصوص لوایح تقدیمی به دیوان دآوری، شیوه نامه حاضر حاوی دو محدودیت بر اصول مقرر برای نمایندگان طرف های دآوری است. اولاً، بندهای ۹ و ۱۰ شیوه نامه به لوایح حاوی مطالب کذب محدود می شود. ثانياً این که، نماینده طرف دعوا باید از کذب ماهیت لایحه آگاهی واقعی داشته باشد، که می تواند از اوضاع و احوال مربوطه استنباط شود.

طبق بند ۱۰ شیوه نامه، نماینده طرف دآوری باید بی درنگ هر لایحه حاوی مطالب کذب را که پیشتر به دیوان دآوری ارائه داده اصلاح کند، مگر آن که بنا به ملاحظات متقابل از نظر محرمانه بودن یا ممنوع افشا بودن مطلب از این کار ممنوع باشد. این اصل همچنین در مورد نماینده جدیداً منصوب شده طرف دآوری نیز که متوجه شود نماینده پیشین لایحه کذبی ارائه کرده، صدق می کند.

در خصوص لوایح حقوقی ارائه شده به دیوان دآوری، نماینده طرف دآوری می تواند هر گونه تفسیر از یک قانون، قرارداد، معاهده یا هر مرجع و مأخذی را که منطقی تشخیص می دهد، مورد بحث و استدلال قرار دهد.

بند ۱۱ شیوه نامه به ارائه ادله به دیوان که نماینده طرف دآوری از کذب آن آگاه است می پردازد. نماینده طرف دآوری نباید ادله یا شهادت نامه ای ارائه دهد که به کذب آن واقف است. بنابراین، نماینده طرف دآوری نباید شاهد یا کارشناس را یاری کند، یا با اعمال نفوذ بر شاهد یا کارشناس، وی را وادارد که در شهادت شفاهی یا شهادت نامه ها یا گزارش های کارشناسی کتبی خود ادله کذب به دیوان ارائه کند.

ملاحظات مندرج در بندهای ۹ و ۱۰ شیوه نامه عیناً نسبت به بند ۱۱ شیوه نامه صدق می کند. در موردی که شاهد یا کارشناس قصد ارائه ادله ای را داشته یا عملاً ادله ای ارائه کند، که نماینده طرف دآوری به کذب آن واقف است، یا بعداً از کذب آن آگاه شود، بند ۱۱ شیوه نامه از نظر تدابیری که نماینده طرف دآوری می تواند در قبال این گونه سوء رفتار اتخاذ کند، مشخص تر است. فهرست تدابیر لازم در قبال سوء رفتار که در بند ۱۱ شیوه نامه پیش بینی شده، جامع نیست. این گونه تدابیر در قبال سوء رفتار، در صورتی که اوضاع و احوال ایجاب کند، می تواند تا کناره گیری نماینده طرف دآوری از پرونده بسط یابد. بند ۱۱ شیوه نامه، با به کار بردن اصطلاح 'می تواند' ('may') تصدیق می کند که اتخاذ برخی تدابیر در قبال سوء رفتار، نظیر اصلاح یا استرداد شهادت کذب، ممکن است با قواعد اخلاقی ناظر بر وکلای مدافع در بعضی حوزه های قضایی، سازگار نباشد.

تبادل اطلاعات و آشکار کردن یا افشای واقعیات زیربط

12. هنگامی که رسیدگی های داوری متضمن تحصیل مدارک باشد یا احتمال آن برود، نماینده طرف داوری باید نیاز به حفظ مدارک را تا آنجا که منطقاً امکان پذیر باشد، منجمله مدارک الکترونیکی که در غیر این صورت ممکن است طبق رویه حفظ مدارک یا به نحو معمول در جریان کار امحا گردند، و احتمالاً به داوری مربوط می شوند، به موکل خود اطلاع دهد.

13. نماینده طرف داوری نباید به قصد و منظوری نادرست، از قبیل به ستوه آوردن طرف دیگر یا ایجاد تأخیر غیر ضروری، درخواست تحصیل مدارک کند، یا نسبت به درخواست تصیل مدارک اعتراض نماید.

14. نماینده طرف داوری باید لزوم تحصیل و عواقب احتمالی عدم تحصیل هر نوع مدرکی را که طرف یا طرف های داوری عهده دار یا ملزم به تحصیل آن شده اند، به طرفی که وی نمایندگی اش را بر عهده دارد، توضیح دهد.

15. نماینده طرف داوری باید به طرفی که وی نمایندگی اش را بر عهده دارد، توصیه و به او کمک کند که اقدامات منطقی به عمل آورد تا اطمینان حاصل نماید (یک) برای یافتن مدارکی که طرف داوری عهده دار یا ملزم به تحصیل آن شده است، جستجوی معقول به عمل آید؛ و (دو) کلیه مدارک زیربط قابل افشا تحصیل و تسلیم گردند.

16. نماینده طرف داوری نباید مدارکی را که توسط طرف دیگر داوری درخواست شده یا مدارکی را که طرفی که وی نماینده اوست عهده دار یا ملزم به تحصیل آن گردیده، کتمان یا مخفی کند یا چنین کتمان یا مخفی کاری را به طرف داوری توصیه نماید.

17. در صورتی که، در جریان داوری، نماینده طرف داوری از وجود مدرکی آگاهی یابد که باید تحصیل می شده، اما نشده، آن نماینده طرف داوری باید لزوم تحصیل آن مدرک و عواقب عدم تحصیل آن را به طرفی که وی نمایندگی اش را بر عهده دارد، گوشزد کند.

توضیحات در باره بندهای ۱۲-۱۷ شیوه نامه

کانون، حدود و ثغور تأمین مدارک را در 'قواعد کانون در خصوص تحصیل ادله در داوری بین المللی' مورد بحث قرار داده است (بنگرید به مواد ۳ و ۹). بندهای ۱۲-۱۷ شیوه نامه به رفتار نمایندگان طرف داوری در ارتباط با تحصیل مدارک مربوط می شود.

نمایندگان طرف های داوری غالباً مطمئن نیستند که آیا و تا چه حد ضوابط داخلی مربوطه آنان در مورد رفتار حرفه ای، قابل اعمال بر روند حفظ، گردآوری و تحصیل مدارک در داوری بین المللی است. برای نمایندگان طرف های داوری امری عادی است که در جریان یک رسیدگی مشخص داوری، ضوابط متفاوتی را اعمال کنند. به عنوان مثال، یک نماینده طرف داوری ممکن است خود را موظف ببیند اطمینان حاصل کند که طرف دعوی که وی نمایندگی اش را بر عهده دارد، جستجوی معقولی برای تحصیل کلیه مدارک ذیربط و قابل افشا به عمل آورده و آن ها را ارائه کند، در حالی که نماینده طرف دیگر ممکن است تحصیل مدارک را منحصراً وظیفه طرفی بداند که وی نمایندگی اش را بر عهده دارد. در چنین اوضاع و احوالی، نا برابری دسترسی به اطلاعات یا ادله ممکن است به سلامت و منصفانه بودن رسیدگی های داوری خدشه وارد سازد.

منظور شیوه نامه حاضر این است که با پیشنهاد ضوابط رفتار در داوری بین المللی به مشکلات مزبور بپردازد. در مواردی که نمایندگان طرف های داوری انتظارات مشابهی در خصوص نقش خویش در ارتباط با تحصیل مدارک دارند، یا در مواردی که تأمین مدرکی صورت نمی گیرد یا ناچیز است، ممکن است این ضوابط ضرورت پیدا نکنند.

منظور شیوه نامه حاضر این است که برداشتن قدم های معقول به صورت عینی برای حفظ، جستجو و تحصیل مدارکی که یک طرف داوری ملزم به آشکار ساختن آن است تشویق شود.

طبق بندهای ۱۲-۱۷ شیوه نامه، نماینده طرف داوری باید، در اوضاع و احوالی معین، به طرفی که وی نمایندگی اش را بر عهده دارد، توصیه کند: (یک) اشخاص تحت کنترل طرف داوری را که ممکن است مدارک محتملاً ذیربط به داوری، از جمله مدارک الکترونیکی در اختیار داشته باشند، مشخص کند؛ (دو) ضرورت حفظ و عدم امحای هر یک از آن مدارک را به آن اشخاص اطلاع دهد؛ و (سه) هر گونه خط مشی یا رویه مربوط به نگهداری مدارک را که از طریق آن ممکن است مدارک محتملاً ذیربط در جریان عادی کار امحا شوند، به حالت تعلیق در آورد، و یا به نحو دیگری، ترتیبی اتخاذ نماید که خط مشی یا رویه مزبور کنار گذاشته شود.

وفق بندهای ۱۲-۱۷ شیوه نامه، نماینده طرف داوری، تحت اوضاع و احوالی معین، باید از طرفی که وی نمایندگی اش را بر عهده دارد بخواهد و وی را یاری دهد تا: (یک) سیستم منطقی و مناسبی برای گردآوری و مرور مدارکی که در اختیار اشخاص تحت کنترل آن طرف داوری است اتخاذ کند تا مدارک مربوط به داوری یا مدارکی که طرف دیگر درخواست کرده است، مشخص گردد؛ و (دو) اطمینان حاصل شود که نسخه هایی

از تمام آن مدارک در اختیار نماینده طرف داوری قرار گیرد، یا امکان دسترسی به کلیه مدارک مزبور به وی داده شود.

در حالی که ماده ۳ 'قواعد کانون در خصوص تحصیل ادله در داوری بین المللی' تحصیل مدارک مربوط به دعوا و موثر در نتیجه دعوا را الزامی نموده، بند ۱۲ شیوه نامه تنها به مدارک احتمالاً ذیربط اشاره می کند، زیرا هدف آن متفاوت است: هنگامی که نماینده طرف دعوا به طرفی که او نمایندگی اش را بر عهده دارد توصیه می کند که مدارک را حفظ کند، آن طرف دعوا نوعاً در آن مرحله در موقعیتی نیست که ذیربط بودن آن مدارک را ارزیابی کند، و بنابراین، ملاک حفظ و گردآوری مدارک باید مرتبط بودن احتمالی مدارک با دعوی مورد رسیدگی باشد.

و بالاخره، نماینده طرف دعوا نباید، در مواردی که درخواست تحصیل مدرک یا اعتراض به درخواست تحصیل مدرک، صرفاً به منظور به ستوه آوردن، یا تحصیل مدارک به منظورهایی غیر مرتبط با داوری، یا ایجاد تأخیر غیر ضروری است، چنان درخواست یا اعتراضی به عمل آورد.

شهود و کارشناسان

18. نماینده طرف داوری باید، پیش از درخواست هر گونه اطلاعات از یک شاهد یا کارشناس احتمالی، هویت خود و همچنین هویت طرفی را که وی نمایندگی می کند، و دلیل درخواست اطلاعات را مشخص کند.

19. نماینده طرف داوری باید هر شاهد احتمالی را آگاه سازد که وی حق دارد وکیل مدافع خود را در جریان تماس با نماینده طرف داوری بگذارد یا به وی دستور دهد که ارتباطش را با نماینده طرف داوری قطع کند.

20. نماینده طرف داوری می تواند شهود را در تهیه شهادت نامه و کارشناسان را در تهیه گزارش های کارشناسی یاری کند.

21. نماینده طرف داوری باید بکوشد اطمینان حاصل کند که شهادت نامه گویای روایت خود شاهد از واقعیات، رویدادها و اوضاع و احوال ذیربط باشد.

22. نماینده طرف داوری باید بکوشد اطمینان حاصل کند که گزارش کارشناسی گویای تجزیه و تحلیل و نظر خود کارشناس باشد.

23. نماینده طرف داوری نباید از شاهد بخواهد، یا او را ترغیب کند، که شهادت کذب بدهد.

24. نماینده طرف داوری، طبق این اصل که شهادت ارائه شده باید بازتاب روایت خود شاهد از واقعیات، رویدادها یا اوضاع و احوال، یا تجزیه و تحلیل یا نظر خود کارشناس باشد، می تواند به منظور بحث و تهیه شهادتنامه های احتمالی آنان، با شهود و کارشناسان دیدار یا تعامل به عمل آورد.

25. نماینده طرف داوری می تواند بابت موارد زیر پول بپردازد، پیشنهاد پرداخت پول کند، یا رضایت به پرداخت پول بدهد:

(الف) مخارجی که شاهد یا کارشناس برای آمادگی جهت ادای شهادت یا شهادت دادن در جلسه استماع، بطور معقول متحمل شده است؛

(ب) جبران خسارت معقول شاهد بابت مدت زمانی که برای ادای شهادت یا آماده شدن برای ادای شهادت صرف کرده است؛ و

(پ) حق الزحمه معقول برای خدمات تخصصی کارشناس منصوب طرف داوری.

توضیحات در باره بندهای ۱۸-۲۵ شیوه نامه

بندهای ۱۸-۲۵ شیوه نامه به تعامل میان نمایندگان طرف های داوری و شهود و کارشناسان مربوط می شود. تعامل میان نمایندگان طرف های داوری و شهود در ارتباط با تقدیم لوایح به دیوان داوری در بندهای ۹-۱۱ شیوه نامه نیز مورد بحث واقع شده است.

بسیاری از دست اندر کاران داوری بین المللی، به منظور پیشبرد اصل برابری رفتار میان طرف های دعوا، خواهان ضوابط شفاف تر و قابل پیش بینی تر در خصوص روابط میان شهود و کارشناسان هستند. رویه های متفاوت در میان حوزه های قضایی می تواند ایجاد نابرابری کند و سلامت جریان داوری را مورد تهدید قرار دهد.

قصد شیوه نامه حاضر بازتاب دادن بهترین رویه داوری بین المللی در خصوص آماده کردن شهادت شهود و کارشناسان است.

هنگامی که نماینده طرف داوری با یک شاهد احتمالی تماس می گیرد، باید پیش از درخواست هر گونه اطلاعات از شاهد احتمالی، هویت خویش و دلیل تماس گرفتن را آشکار سازد (بند ۱۸ شیوه نامه). نماینده طرف داوری همچنین باید شاهد احتمالی را آگاه سازد که وی حق دارد راجع به این تماس به وکیل مدافع خود اطلاع یا دستور دهد و او را در جریان هر گونه تماس های بعدی قرار دهد (بند ۱۹ شیوه نامه).

هنجارهای حاکم بر رفتار حرفه ای داخلی در برخی حوزه های قضایی، ضوابط بالاتری را در خصوص تماس با شهود احتمالی که حسب اطلاع، توسط وکیل مدافع نمایندگی می شوند، مقرر نموده است. به عنوان مثال، برخی حوزه های قضایی حقوق عرفی (کامن لا)، تماس وکیل مدافع با هر شاهد احتمالی را که طبق اطلاع آن وکیل، در داورى مورد نظر دارای نماینده است، ممنوع کرده است.

در صورتی که نماینده طرف داورى تشخیص دهد که وی مشمول ضابطه بالاتری از آنچه که در این شیوه نامه مقرر گردیده، می باشد، وی می تواند بکوشد وضعیت را با طرف دیگر و/ یا دیوان داورى در میان گذارد.

همانطور که در بند ۲۰ شیوه نامه مقرر شده، نماینده طرف داورى می تواند در آماده کردن شهادت نامه های شهود و گزارش های کارشناسی مساعدت کند، اما باید بکوشد اطمینان حاصل کند که شهادت نامه گویای روایت خود شاهد از واقعیات، رویدادها و اوضاع و احوال ذیربط است (بند ۲۱ شیوه نامه)، و نیز این که گزارش کارشناس بازتاب نظرات، تجزیه و تحلیل و نتیجه گیری های خود اوست (بند ۲۲ شیوه نامه).

نماینده طرف داورى نباید از شاهد بخواهد یا او را ترغیب کند که شهادت کذب بدهد (بند ۲۳ شیوه نامه).

به عنوان بخشی از آماده کردن شاهد برای ادای شهادت در داورى، نماینده طرف دعوا می تواند به منظور بحث راجع به شهادت احتمالی با شهود و کارشناسان (یا شهود و کارشناسان احتمالی) ملاقات کند. نماینده طرف دعوا همچنین می تواند برای آماده کردن شهادت نامه یا گزارش کارشناسی، شاهد یا کارشناس را یاری دهد. به علاوه، نماینده طرف داورى می تواند برای آماده کردن شاهد جهت ادای شهادت مستقیم، و تحقیق از شاهد طرف مقابل، از جمله از طریق پرسش و پاسخ های تمرینی، او را یاری دهد (بند ۲۴ شیوه نامه). این آماده سازی می تواند شامل مرور رویه اخذ شهادت، و آماده سازی برای شهادت مستقیم و تحقیق از شاهد طرف مقابل گردد. این تماس ها در هر حال نباید اصالت شهادت شاهد یا کارشناس را، که همواره باید مبین روایت خود شاهد از واقعیات، رویدادها، یا اوضاع و احوال ذیربط، یا تجزیه و تحلیل یا نظر تخصصی خود کارشناس باشد، تغییر دهد.

و بالاخره، نمایندگان طرف داورى می توانند مبلغ معقولى بابت جبران وقت شاهد و حق الزحمه معقولى بابت خدمات تخصصی کارشناس به آنان بپردازند یا پیشنهاد پرداخت بدهند، یا به پرداخت آن رضایت دهند (بند ۲۵ شیوه نامه).

اتخاذ تدابیر لازم در قبال سوء رفتار

26. در صورتی که دیوان داور، پس از دادن اطلاع قبلی به طرفهای داور و اعطای فرصت منطقی برای شنیدن مطالب آنان، به این نتیجه برسد که نماینده طرف داور مرتکب سوء استفاده شده، دیوان داور می تواند، حسب اقتضا تدابیر زیر را اتخاذ نماید:

(الف) به نماینده طرف داور تذکر دهد؛

(ب) در ارزیابی ادله مورد استناد یا استدلالات حقوقی اقامه شده توسط نماینده طرف داور، استنتاجات مناسب به عمل آورد؛

(پ) سوء رفتار نماینده طرف داور را در تسهیم هزینه داور مورد ملاحظه قرار داده، و در صورت اقتضا، نشان دهد که چگونه و تا چه اندازه میزان سوء رفتار نماینده طرف داور منجر به تسهیم متفاوت هزینه ها توسط دیوان شده است؛

(ت) اتخاذ هر گونه اقدام مناسب دیگر به منظور حفظ سلامت و منصفانه بودن رسیدگی ها.

27. در پرداختن به موضوعات راجع به سوء رفتار، دیوان داور باید نکات زیر را مورد توجه قرار دهد:

(الف) ضرورت حفظ سلامت و منصفانه بودن رسیدگی های داور و قابل اجرا بودن حکم؛

(ب) اثر احتمالی حکم صادره راجع به سوء رفتار بر حقوق طرف های داور؛

(پ) ماهیت و شدت سوء رفتار، از جمله میزان تأثیر سوء رفتار بر اداره رسیدگی؛

(ت) حسن نیت نماینده طرف داور؛

(ث) ملاحظات ذیربط راجع به ممنوع الافشا و محرمانه بودن؛ و

(ج) این که خود طرف داوری تا چه اندازه از سوء رفتار ارتكابی نماینده خود آگاهی داشته، چشم پوشی کرده، سوء رفتار را هدایت کرده و در آن شرکت داشته است.

توضیحات در باره بند های ۲۶-۲۷ شیوه نامه

بندهای ۲۶-۲۷ شیوه نامه، تدابیر احتمالی در قبال سوء رفتار نماینده طرف داوری را احصا کرده است.

هدف از تدابیر مزبور حفظ یا اعاده منصفانه بودن و سلامت داوری است.

دیوان داوری باید بکوشد، با توجه به ماهیت و سنگینی سوء رفتار ارتكابی، حسن نیت نماینده طرف داوری و طرفی که وی نمایندگی اش را بر عهده دارد، اثر تدبیر اتخاذی در قبال سوء رفتار بر حقوق طرفین، و نیاز به حفظ سلامت، موثر بودن و منصفانه بودن داوری و قابل اجرا بودن حکم، متناسب ترین تدبیر یا ترکیبی از تدابیر در قبال سوء رفتار اتخاذ نماید.

بند ۲۷ شیوه نامه، فهرستی از عواملی را مطرح می کند که نه جامع است و نه الزام آور، اما در عوض، مبین اقدامات متوازن کننده فراگیری است که در رسیدگی به موضوعات راجع به سوء رفتار نماینده طرف داوری، باید صورت گیرد تا اطمینان حاصل شود که داوری به صورت منصفانه و مناسب جریان می یابد.

پیش از اتخاذ هر گونه تدبیر در قبال سوء رفتار ادعایی، این نکته حائز اهمیت است که دیوان داوری به طرفهای داوری و نماینده ای که زیر سؤال قرار گرفته حق دهد که در رابطه با سوء رفتار های ادعایی مطالب خود را عرضه نمایند